

Til Forhandling sattes den *Finansministeriet* vedrørende Indstilling under Nr. 4 (se Tillæg B., Sp. 1353) samt det uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag (se foran).

Ordføreren (Busk): Der er kun et eneste Andragende inden for denne Afdeling, som Udvalget anbefaler at henvise til Finansministeren. Det er Andragende Nr. 69 i Betænkningen, og det er et Andragende fra Sognepræsten for Nørre-Ørslev, Emil Petersen, om en aarlig Understøttelse til hans Moder, som er Enke efter Ritmester Petersen. Hun hedder Frederikke Augusta Caroline Petersen, født Baronesse Adeler. I Samlingen 1881—82 havde vi her i Rigsdagen et beslægtet Andragende fra denne Fruens Brødre. Sagen er nemlig den, at i Aaret 1844 inddrog i Statskassen som Følge af Lensarvefølgens Bestemmelser en Fideikommiskapital paa 240,000 Kr. Den blev inddragen i Statskassen, fordi ifølge de fideikommissariske Bestemmelser ingen flere af dem, der regnede sig i Slægt med Cort Sivertsen Adelaer, kunde arve. Nu viste det sig for en Række Aar tilbage, nemlig i 1881—82, at der var 3 Brødre og 3 Søstre tilbage endnu, som regnede sig i Familie med Cort Sivertsen Adelaer. Disse 3 Brødre vare fattige Mænd, og da Staten havde inddraget 240,000 Kr., mente man, at man burde imødekomme det Andragende, der kom fra disse Brødre om at faa en Understøttelse, saa længe de levede. Rigsdagen gik altsaa ind paa at tilstede de 3 Brødre en Understøttelse af Statskassen, og den Understøttelse, de have faaet, har været 1,200 Kr. for hver. Nu er det, at den sidstlevende af deres Søstre, Enken efter Ritmester Petersen, gennem sin Søn, Sognepræsten for Nørre-Ørslev, kommer og andrager, om hun ikke ogsaa maa faa en Understøttelse. Det anføres, at det nu er 17 Aar siden, et saadant Andragende sidst var fremme, at hun nu er 63 Aar gammel, at det endvidere ikke kan befrygtes, at der kommer flere Andragender af denne Art, idet hendes 2 andre Søstre ere døde, og der af de 3 Brødre, der fik Understøttelse i 1883, kun er een tilbage, og Finansudvalget har da ment, at det nok turde anbefale, at denne Enke fik en lille Understøttelse. Meningen fra Finansudvalgets Side med at henvise dette Andragende til Ministeren er altsaa, at denne Enke maa faa en Understøttelse; men man har tænkt sig, at 600 Kr. maatte kunne være nok, idet man har ment, at naar Brødrene have faaet 1,200 Kr. hver,

og denne Enke efter Ritmester Petersen nu fik 600 Kr., vare alle billige Krav opfyldte. Det er naturligvis Udvalgets, og jeg tror ogsaa den højtærede Finansministers Haab, at vi ikke faa høre mere om den Sag. Vi mene, at hermed maa det være forbi. Af de 3 Brødre er der, som sagt, kun een tilbage, og de 2 Søstre ere døde, saa jeg haaber ikke, vi skulle komme tilbage til denne Sag senere. De Personer, der her er Tale om, have ikke Spor af juridisk Ret; det er en ren Humanitetsgerning, man gør her; som man kan lade være, om man vil, men for nu ikke at forbitre denne gamle Dames sidste Leveaar, har man ment at maatte være saa human at efterkomme Andragendet og anbefale Finansministeren at lade hende faa de 600 Kr.

Der er kun et Andragende til, idet der er stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen). Dette skal jeg ikke komme ind paa at omtale, før jeg har hørt den Motivering, det ærede Medlem giver.

Jeg anbefaler derfor blot det første Andragende, som hele Finansudvalget er enigt om at henvise til Finansministeren.

Svendsen: Som det vil ses, har jeg stillet et Ændringsforslag til Nr. 94 i den foreliggende Betænkning fra Finansudvalget. Naar jeg har gjort det, er det paa Grund af den Afgørelse, som Finansudvalget har truffet angaaende dette Andragende, idet det erklærer, at da der ikke foreligger Svar fra Ministeren, gør Udvalget ingen Indstilling. Jeg er fuldtud klar over, at det næsten aldrig vil kunne nytte noget for et enkelt Medlem at tænke paa at faa et Ændringsforslag sat igennem mod det samlede Udvalg. Men det fremgaar jo af Udvalgets Udtalelse, at det ikke har stillet sig absolut afvisende over for dette Andragende fra den omtalte Invalid, men at det er, fordi der ikke forelaa noget Svar fra Finansministeren, at det ikke har villet foretage nogen Indstilling. Det er for saa vidt rigtigt, idet der ikke af Ansøgeren er søgt om Understøttelse direkte hos Finansministeren, men derimod har han ansøgt hos Invalidebestyrelsen, som igen har forhørt sig hos Finansministeren, og det Svar fra Invalidebestyrelsen er Finansudvalget i Besiddelse af, idet jeg har overrakt det til den ærede Ordfører. Deraf fremgaar det, at Finansministeren gennem Invalidebestyrelsen har givet Svar til den omhandlede Invalid i den Retning, at en